

Tháng 10, 2017

Chút Gì Để Nhớ...

Thu năm nay dường như đến muộn
Lạnh chưa về nắng ấm miên du
Nay tháng Mười tháng của mùa thu
Lá xanh chưa đổi... sợ ai buồn?

Thu năm nay... thu đã vắng Người
Mất mẹ cha thiếu cả bầu trời
Lá vàng lá đỏ... già từ đi
Lá xanh bước tiếp đoạn đường đời.

Thu năm nay thu của một mùa
Của tình yêu thấm thiết thật chân
Bồng một ngày theo kiếp phù vân
Theo tàn phai theo màu cỏ úa..

Thu năm nay... mang nhiều sắc nhớ
Hắt hiu vương vấn những ngày thơ
Dầu lá vàng lá đỏ... rụng rơi
Vẫn còn đây... chút gì để nhớ...

TH@Thu Hương

RA TÒA LÀ PHẢI VÀO TÙ

Người ta xét xử phân minh
Quan tòa chính trực, công bình, dân trông.

Vi Xi? Không... xét mắt công
Xử thôi! Oan uổng? “Đại đồng”: dân oan!
Dân oan, quan mới an toàn

Đảng thay thánh, phán: “*Hân hoan chúng mình!*”

Ý Nga*23.10.2017

ĐỜI CŨNG BUỒN NHƯ TRĂNG VỠ ĐÔI

*Trời đã chớm thu rồi đó anh
Em ngồi nghe lá khóc xa cành
Nghe mưa tí tách bên hiên vắng
Nắng bỏ hoàng hôn lẩn trốn nhanh.*

Không Anh

*Mưa đêm hiu hắt hiên nhà
Gió lùa qua cửa xót xa nhớ người
Mộng đời theo áng mây trôi
Phương trời vô định lẻ loi phận này.*

*Giọt rơi tí tách buồn lây
Cỏ cây héo úa lạnh đầy tuyết sương
Bóng sâu đối bóng canh trường
Không anh trợ trợ thể lương tháng ngày.*

*Buồn lên ngọn cỏ chân mây
Thu tàn hiu quạnh lắt lay lá vàng
Rơi từ phương ấy bay sang
Cho em nhật lá đếm ngàn nhớ nhung.*

*Cho em quay quắt khôn cùng
Phía không anh với muôn trùng tiếc thương
Chờ người chờ đến cuối đường
Bến mơ hạnh phúc, vô thường hỡi anh!
Ngọc Quyên*

THU VỀ NHÈ NHỆ RỒI ANH!

Vàng trong nắng, lá thu vừa đổi sắc
Đẹp làm sao vàng, tím, đỏ, cam, xanh
Lá rơi rơi, gió chao nhẹ lá, cành
Chút lành lạnh, mây trắng xanh mỏng mảnh
Ý Nga*23.10.2017

NGŨ ĐÔNG*

Anh ơi chớ quét lá vàng!
Cả đời tù túng trên hàng cây nghiêng
Cuối đời được hưởng gió thiêng
Đưa đi khắp chốn, lảng giềng ghé thăm.

Hôm không gió, lá được nằm
Êm êm mặt đất, thắm đằm cỏ xanh.
Bay bay! Mặc sức tập tành
Lăn tăn chậm chậm, nhanh nhanh đổi dời.

*Gió cũng thì thâm rủ lá bay
Cho cành trơ trụi khóc trắng gây
Góc trời lặn đặng người còn đứng
Có thả hồn theo khói thuốc cay?*

*Em cũng buồn như chúa nhật buồn
Quê người đâu ấm được tình thương
Bao năm sao vẫn là... du khách
Lòng mãi sầu, đau nỗi chán chường.*

*Mắt cũng buồn như vận nước trôi
Mặc cho dòng lệ chảy quanh môi
Người về có gửi theo viên sỏi
Ném xuống... Trăng xưa đã vỡ rồi.*

*Tình cũng bay như hoa héo rơi
Người như bướm trắng lượn lưng trời
Trong tay hoa tuyết tan thành nước
Đời cũng buồn như trăng vỡ đôi.*

Kiều Mộng Hà

(Trích trong tập thơ *Những Bài Thơ Cho Anh*)

Thơ vui: **TỰ KHAI**

Thời tiết gì đâu cứ đổi hoài
Khiến người... cao tuổi bệnh dài dài
Nay đau, mai bệnh, ngày kia ốm
Phong thấp, tê tay, người mệt nhài.

Thót người nghe bạn nói hư... thai.
Úi trời già chát “con gì” đây?
Bạn cười thông cảm: “Bộ bà... điếc?
Dùng bảo hiểm già đi khám... tai!!!”
Bạn đến chơi nhà tặng khô nai
Thơm lừng, hấp dẫn cứ muốn nhai
Nhưng e răng- nai đều... xuống lỗ
Bởi lúc đánh răng - nói chuyện hoài.

Buổi sáng đặt chân bước xuống giường
Gối rùn không đứng vững trước gương
Hèn chi một đạo... nhà thơ lớn
Cứ hỏi vì sao: “Chân anh run?”

“Năm chắc tay nhau mình đi chung
Có gì... giựt giựt cứ như khùng?”
“Ông ơi! Tôi muốn cầm tay lắm
Nhưng “bác sên” rồi (parkinson), nên tay rung!”

Thằng cháu đu vai, níu tóc mừng

Đạo rừng, hồ, biển thành thời
Anh đừng bắt lá phải rời rong chơi
Thu tàn lá sẽ mỉm cười

Đắp chăn bằng tuyết trắng ngời, ngủ đông*.

Ý Nga*20.10.2017

*“Đông” tựa bài: đóng băng lạnh dưới nhiệt độ âm (frozen)

*“Đông” cuối bài: 1 trong 4 mùa: xuân, hạ, thu, đông

THU

Cam, đỏ, vàng khoe sắc
Mùa chuyển mình sang thu
Đẹp ơi là khoảnh khắc
Gió vờn lá chu du!

Mây trắng, lam nhạt nhạt,
Nắng nhẹ nhẹ hanh hanh,
Bầy chim xanh không hát
Trêu sóc nâu chuyển cành.

Mỗi ngày chạy thể dục
Càng thấy yêu thiên nhiên!
Ngắm người người hạnh phúc
Rong chơi như hành thiên.

Bức tranh thu thật tuyệt!
Lá rơi rơi vàng đường
Thương một người xứ Việt
Nhìn thu nhớ quê hương!

Chu kỳ sinh, trụ, diệt
Thể hiện rõ Sắc, Không
Em ra đi? Biền biệt!
Ngày về cội ai trông?
Ý Nga*20.10.2017

LÀM ĐI!

Làm cố chết thì may ra được sống
Chớ ngồi chờ nếu muốn sống trần gian
Có nếm mùi cay đắng của gian nan

Thì mới hiểu ngọt ngào thật hữu hạn.

Ý Nga*20.10.2017

Nghịch đùa lấy tay xoa lưng tung
Ngây thơ, ngọng nghịu cu cậu phán:
“Chỗ ấy chọc dóc, chọc âu bà?”

Đọc báo, nhìn vào mắt trở hoa
Chữ nào cũng muốn tránh xa ta
Lục lọi khắp phòng tìm kính đọc
Chồng khèo: đeo kính thấy... nhăn da!!! Hahaha...

Bạn bè đồng cảnh nhiều lắm đa
Đau lưng nhức mỏi cứ rầy rà
Họp hành bạn cũ “feel” còn trẻ
Đi chợ “đít cao” (discount) tự khai... già

Chuyện nhớ chuyện quên cứ ghé qua
Nhắc chừng “SUN-SET VIÊN” thế ... nhà?
Cho nên thế dục đừng... lỗi hẹn
TÂM AN. Thân bệnh chỉ... vào, ra

Tuổi trẻ vào đời xây tương lai
Hạc, vàng chóe hẹn... đến ngày mai
Sớm mai thức dậy còn... hít thở
Cảm tạ Phật Trời! Số chưa... “đai” (die)! Hìhìhì...
Lê thị Hoài Niệm-2017

Già Rồi...

Bao năm rồi em làm biếng
Chìa khóa mở xe rồi thẳng tiến....

....

Hôm qua xuống phố, chợ đông
Em ngồi xe bus để trông phố phường
Xe đông, xe tắc, khó lường
Lao chao xém té có nường đỡ lưng
Xin mời bác, chớ ngại ngừng
Ghé đây, ngồi xuống, bác đừng làm oai
Già rồi đâu phải trẻ trai
Chớ có nhẩy nhót kéo xoài căng ra.

Sao Khuê

HÃY VUI TÙNG NGÀY!

Mỗi người có một mạng thôi
Chăm lo mà giữ kéo rồi ốm đau
Bạn bè ngoài trước, ngó sau
Không vào dưỡng lão, đắp tào lên... Trên!

Dưới này? Một chỗ nằm rên,
Cháu con tránh né vì quên người già
Nhớ chăng là chút ruột rà
Hôm qua sinh dưỡng, áp a nên người.

Bạn thăm, hãy nheo miệng cười!
Người người bận rộn, thanh thoi đâu nào
Đưa con, rước cháu nhôn nhao
Buồn đau giấu kín, nghẹn ngào cả ra!

Mấy ai nhàn hạ rượu trà
Mấy ai hỉ hả được mà hưởng hưu
Chúc cho bạn hết sứt sùi
Đắng cay trần thế, ngọt bùi dễ chi!
Ý Nga*20.10.2017

Kể Chuyện Năm 2016

Năm ngoái đi chơi Paris
Metro đổi chuyến "tù tù" lên xe
Ghé trông ghé ngồi... khô re
Chợt thấy "tiền bối" tròn xoe mắt nhìn!!!
Chân run lưng cúp... dị hình
Cầm thêm cái gậy với bình cái bang
Động lòng đứng dậy mời chàng
"You need a seat I can leave now"
Merci "bú cu" madame!!!
(Về nhà cô bạn cười kham, kể rằng:
Cái thằng đó vốn... xin ăn
Dân đi xe buýt thường nhăn mặt nhìn
Tuổi chừng chỉ cỡ... con mình
Vây mà lường gạt... thật tình you... dumb)
He he bài học thật... thâm

Kiều Mộng Hà

Ừ, THÌ EM ĐÃ GIÀ

(Đỗ Thị Minh Giang gợi ý.)

Thấy vợ vừa xách giỏ chuẩn bị đi ra ngoài là anh Bông biết ngay:

- Bà đi shopping đây hả?
- Em đi shopping vì tuần sau chúng ta sẽ đi ăn tiệc tân gia nhà chị Lý.

Anh Bông cẩn thận dặn dò:

- Bà có mua váy áo thì mua cho hợp người hợp cảnh. Tuần trước mình đi dự hội ngộ đồng hương tôi thấy mấy bà tuổi bắt đầu từ con số 6 số 7 mà bà thì diện váy ngắn cũn cỡn như thiếu vải của thời buổi bao cấp miền Nam Việt Nam sau 1975, bà thì chơi váy hai dây hay cổ yếm khoe vai trần hở cổ như người mẫu...

Chị Bông không để ý lời của chồng mà nũng nịu trách:

- Em đã nhắc anh bao nhiêu lần rồi đừng gọi em là “bà” và xưng “tôi” nghe vừa già vừa xa lạ, nha anh...
- Thôi, bà bớt nũng nịu cho tôi nhờ, bà không còn trẻ nữa, sắp 70 rồi.

Chị Bông vẫn nũng nịu

- Anh già thì già mình anh đi. Em... chưa già!
- Bà chưa chịu già thì đúng hơn, các bà cô núu kéo tuổi thanh xuân, mỗi bà núu kéo mỗi kiểu. Nhưng bà cứ việc ảo tưởng đi, miễn là đừng có mặc những thứ tôi vừa kể trên. Ngứa mắt!

Chị Bông cãi:

- Thời buổi văn minh mà anh còn khó tính. Càng già càng phải diện, phải sắc màu tung tóe cho nó trẻ trung lại chứ. Em cũng thích mặc những thứ ấy, chỉ tại em mập quá mặc vào không đẹp thôi. Nhưng em sẽ ăn kiêng...

- Cho dù các bà có cố gắng ăn kiêng nhưng thân hình phụ nữ về già không săn chắc thon gọn như tuổi trẻ mà các bà cứ vác về mấy cái áo ôm eo, áo bó sát người để lộ cả mấy tầng mỡ chảy xệ sau làn áo càng tố cáo thêm cái tuổi già ...

Chị Bông nhăn mặt:

- Sao anh nói ra sự thật bẽ bàng của phụ nữ em thế. Nhưng hôm nay em đi shopping không mua váy áo gì mà chỉ mua đôi giày cao gót.

- Hình như bà cũng có mấy đôi giày cao rồi mà?

- Đúng thế, nhưng em cần đôi giày cao hơn nữa vì em mới mập thêm mấy pound, phải đi giày cao để cứu bồ cái bệ ngang quá khổ. Thôi em đi đây, ở nhà nói với anh thế nào cũng... cãi nhau, em sẽ già thật đấy.

Chị vội vàng đi ra xe.

Có lần trong tiệm quần áo chị Bông đang hí hờn ướm thử một chiếc váy màu sắc tươi rói lên người thì một bà Việt Nam tuổi như chị đứng chọn đồ gần đó không biết vì tò mò hay chỉ hỏi chuyện làm quen cho vui:

- Chị định mua váy này cho cháu nội hay cháu ngoại?

Chị Bông nhìn bà ta với ánh mắt ác cảm nghi ngờ, bà ta muốn ám chỉ mình là bà nội bà ngoại của đứa cháu mặc chiếc váy này nghĩa là mình già chát chúa rồi đây. Chị lạnh lùng trả lời:

- Tôi chỉ... thử chơi thôi, chẳng mua cho cháu nào cả.

- Tôi cũng đang tìm một cái áo tươi sáng như thế cho cháu ngoại. Hôm nay hàng onsale rẻ quá.

Người Việt Nam mình ăn mặc thường theo tuổi tác, càng về già càng đơn giản trong khi những bà Mỹ già thì diện váy áo xanh đỏ và tô son môi màu đỏ tươi, màu cam rực rỡ có sao đâu.

Người Mỹ thật thoải mái, bà già nào có khoác áo thời trang lên người họ cũng chẳng dòm ngó phán xét, bao nhiêu tuổi già họ cũng xưng hô “you” và “me” không phân biệt ông già bà cả gì cả.

Chị Bông mặc chiếc váy dài khoác thêm chiếc áo khoác không tay bên ngoài để che bớt vòng eo không lý tưởng của mình và đi giày cao gót cho có vẻ trẻ trung thanh tao.

Chị Lý góa chồng ở chung với gia đình đứa con trai duy nhất, hai vợ chồng nó vừa già từ căn nhà cũ, xây căn nhà mới và làm tiệc tân gia, mẹ mời bạn bè của mẹ, con mời bạn bè của con, nghĩa là số lượng khách mời đông, chị Lý nói đã xin phép hàng xóm trong khu phố cho đậu nhờ xe khách trước cửa nhà của họ.

Lần đầu tiên vợ chồng chị Bông đến thành phố này, chỉ 1 giờ lái xe là đến một thành phố xa lạ hẳn.

Khu phố nhà chị Lý thật nên thơ, là những con đường dốc, là những ngôi nhà cao thấp chập chùng đẹp lộng lẫy với kiểu dáng và sân cỏ hoa lá trước nhà.

Chị Bông trầm trồ ngắm khen khu nhà trong khi anh Bông loanh quanh tìm ra địa chỉ thì suốt một đoạn đường xe cộ đã đậu nói đuôi nhau. Anh Bông cần nhằn:

- Tại bà sửa soạn lâu quá nên bây giờ xe phải đậu xa, đã tuổi già bà còn đi giày cao gót liệu có cuốc bộ nổi không?

Chị Bông nhìn khoảng cách từ đây đến nhà chị Lý, nhìn con đường dốc ngược mà ngao ngán nhưng vẫn làm bộ hăng hái:

- Sao lại không! Đi bộ càng khỏe chân khỏe người.

Chị Bông đếm hai vợ chồng phải đi bộ qua đúng 10 căn nhà mới đến nhà chị Lý, anh Bông biết điều khoác tay vợ nhờ thế chị Bông bước đi vững vàng tự tin hơn.

Căn nhà to lớn lộng lẫy của chị Lý nằm trên một quả đồi nhỏ nhìn lên như một tòa lâu đài.

Đường driveway bên hông nhà dẫn vào garage dốc cao, chị Bông tưởng tượng nếu lỡ cái thắng xe mà hư hỏng thì nguy cơ chiếc xe đậu tại trước cửa garage sẽ thoải mái lăn xuống lòng đường ngay.

Chị Bông sẽ phải đi bộ lên đường driveway này để quẹo phải gặp những bậc thềm dẫn đến trước cửa nhà, chị ái ngại lắm nhưng không dám cất tiếng than.

Từ dưới đường đi ngược lên đường driveway cũng là một cực hình cho chị Bông, đang đi chị bị trượt chân và vấp áo tí nữa thì chị sẽ thoải mái ngã lăn đùng xuống lòng đường như cái xe hư thắng mà chị vừa tưởng tượng. May mà anh Bông đã gồng tay đỡ kịp, chưa bao giờ chị Bông thấy anh Bông là điểm tựa vững chắc và hữu ích cho đời chị như lúc này.

Hai vợ chồng đi nhau đến gần bậc thềm đầu tiên, ai nhìn vào tưởng anh chị Bông thân ái tình tứ lắm nhưng chị Bông đang thấp thỏm hỏi chồng:

- Anh ơi, làm ơn đếm giùm em có bao nhiêu bậc thềm.

Sau cú suýt bị ngã chị Bông hoa cả mắt không có thì giờ mà đếm nữa.

Anh Bông nhìn ngắm những bậc thềm và lầm nhảm:

- Có bốn dãy bậc thềm mỗi dãy cỡ chục bậc em ạ, đi hết dãy ngang đến cái sân rồi quẹo dãy dọc lại đến cái sân, rồi lại quẹo dãy ngang, dãy dọc lần nữa mới dẫn đến trước cửa tòa nhà.

Chị Bông cũng lầm bầm:

- Ôi giờ! Tổng cộng bốn chục bậc thềm quanh co để bước lên, thằng cha builder nào nghĩ ra kiểu nhà hắc búa này, em thề nếu có mua nhà lần nữa không bao giờ mua nhà của nó.

- Builder này nổi tiếng xây những khu sang trọng đẹp đẽ đấy bà ạ, chắc gì bà đã có tiền mua nhà của họ chưa mà chảnh chọe. Thời buổi này nhà cửa ở Texas cũng hot không thua gì nhà California, người ta tranh nhau mua trên cả giá rao bán và kẻ có tiền mặt sẽ ưu thế hơn những kẻ cả đời túng thiếu vay nợ như bà.

Chị Bông cụt hứng:

- Thì em... thí dụ thế thôi.

Đứng trước những bậc thềm anh Bông dọa nạt:

- Bà bước cẩn thận nha, đừng bắt chước ông cựu tổng thống Obama mỗi khi lên bậc thang máy bay nhanh nhẹn nhảy lên từng bậc một, ông ấy thì không sao còn bà có khi ngã xấp ngã ngựa đấy, không gãy chân gãy tay cũng bầm tím mặt mày, tuổi già thì vết bầm tím lâu tan lâu phai lắm.

- Ừ nhỉ, ông Obama nhảy lên bậc thang máy bay tung tăng chim sáo ghê. Tại em đi giày cao gót chứ đi giày bệt như Obama thì cũng sẽ nhảy lên bậc thềm này có khó khăn gì.

- Thôi bà đừng ba hoa, hãy nhìn kỹ từng bậc thềm mà cất bước lên, không phải lúc nào tôi cũng đỡ bà kịp đâu, những thủ môn giỏi vẫn có lúc chụp hụt, để bóng lọt vào lưới bà hiểu chưa?

- Hiểu rồi!

Chị Bông cẩn thận dò dẫm bước lên từng bậc thềm dù anh Bông vẫn sát cánh bên chị. Đi qua hai dãy bậc thềm chị đã thấm mệt, phải nghỉ chân một lúc mới đi nốt hai dãy bậc thềm nữa để đến trước cánh cửa nhà, chưa kịp thở cho khỏe thì gặp chị Lý ra vồn vã chào:

- Mời anh chị Bông vào nhà chung vui với chúng tôi có ngôi nhà mới.

Chị Bông vội nở nụ cười xã giao và một tràng hoa mỹ:

- Khu phố này đẹp quá, chỉ thiếu sương mù là thành phố núi mơ màng, những căn nhà vươn lên trên đồi cao hay ẩn mình dưới những con đường dốc, những bậc thềm loanh quanh làm tôi ngỡ ngàng khi đến trước cửa nhà chị đây.

Chị Lý thành thật:

- Cám ơn chị Bông đã khen đã thích ngôi nhà, cảnh đẹp nhà đẹp cách mấy nhưng tôi vẫn sợ những bậc thềm cao chị Bông ạ, mình già rồi không như con cháu mà sống với chúng thì phải theo chúng thôi, mỗi lần đi lên bước xuống những bậc thềm này tôi đều phải cẩn thận.

Anh Bông liếc nhìn chị Bông và mỉm cười đắc ý.

Vợ chồng chị Bông theo chân chị Lý vào nhà, chị Bông cố gắng giữ cho dáng điệu thoải mái dù hai bàn chân đã bị đau. Đi qua phòng khách mênh mông với cái cầu thang uốn khúc lên lầu cao chị Lý hãnh diện khoe:

- Lát nữa rảnh tôi sẽ mời anh chị quá bước lên lầu, các phòng trên lầu đẹp lắm có cả phòng chiếu phim rộng rãi ngồi xem phim cảm giác như ở rạp chị Bông ạ.

Nghe chủ nhà mời lên lầu, chị Bông... giật cả mình nhìn cái cầu thang chị Bông đã thấy thấm mệt. Nhưng chị vẫn phải xã giao và hoa mỹ tiếp:

- Được bước lên những bậc thang này sẽ dẫn lên một không gian gia đình ấm cúng thật tuyệt vời.

Bàn tiệc bày ngoài vườn, khi anh chị Bông được sắp xếp chỗ ngồi là chị Bông buông mình ngồi xuống ngay, việc đầu tiên là chị tháo đôi giày cao gót ra, đôi giày mới mua đi lần đầu lại đi bộ khá vất vả, da giày chưa giãn nở cọ vào chân chị đau rát cả chân.

Tháo giày ra chị Bông thấy nhẹ hai bàn chân, những ngón chân của chị cũng ngo ngoe vui mừng, cũng sung sướng được tự do thoát khỏi đôi giày tù túng.

Chị Bông bỗng ước gì được đi đôi dép bệt và ở nhà, ước gì giờ này chỉ mặc bộ đồ bộ nằm ra ghé sofa ngênh ngang gác hai chân lên mà xem ti vi thì thoải mái và hạnh phúc biết mấy

Chị đã đi bộ một đoạn đường, chị đã leo bốn chục bậc thêm và chị đã mệt mỏi đến thế sao? Chị đã... già thật rồi sao?

Những lúc đi hàng giờ trong shopping mall chị Bông đi dép bệt mà còn mỏi cả chân hoa cả mắt, thỉnh thoảng chị phải ra dây ghế phía sau quỳ tính tiền ngồi nghỉ chân rồi mới đi lựa đồ tiếp. Những lúc đó chị vẫn chưa tin là tuổi già mệt mỏi, hay chị đang tự lừa dối mình?

Có lần ra phi trường sau khi kiểm tra an ninh chị Bông biết chuyến bay ghi trên vé của mình ở gate 23 vậy mà chị đi tìm gate 32, đến nơi mới biết là mình lầm lẫn. May mà chỉ đi ngược lại có 9 gate vẫn kịp giờ bay.

Thỉnh thoảng chị vẫn nhớ trước quên sau như thế. Chị biết đó là dấu hiệu của tuổi già nên càng muốn trẻ trung hóa chính mình.

Chị tiếc đã uống công “đầu tư” đôi giày cao gót mới để tạo dáng, chẳng thấy ai khen trẻ thêm tuổi nào mà mệt cả người, đau cả chân. Tối nay về chắc phải xoa bóp chân với dầu cù là hay dầu xanh con ó.

Chủ nhà đãi tiệc kiểu buffet, thức ăn bày đủ thứ trên dãy bàn dài khách tự ý tha hồ chọn món mình thích.

Chị Bông lại phải xỏ giày và đi lấy thức ăn. Vừa đến đầu bàn ăn thì một cô gái trẻ đứng đó đã lui bước lịch sự kính cẩn:

- Mời bác lấy thức ăn trước đi ạ, chúc bác vui vẻ và ăn ngon miệng.

“Nó gọi mình bằng bác, là mình già thật rồi” Chị Bông chua xót nghĩ thầm.

Hôm nay chị Bông đi dự tiệc với một tâm hồn trẻ trung, điệu bộ trẻ trung mà vẫn già dưới mắt người khác.

Chị Bông không thể đứng đây mà phân bua “Em chưa già” như đã từng nói với chồng khi ở nhà được. Chị gượng mỉm cười biết thân biết phận.

Sau bữa tiệc chị Lý đưa anh chị Bông lên lầu, chị Bông không xỏ giày để lên thang lầu cho thoải mái. Chị Lý tinh ý :

- Tôi cũng không dám đi giày cao gót lên lầu đâu chị Bông, tuổi già chúng ta cẩn thận vậy là tốt.

Thêm một người khẳng định chị Bông đã già trong buổi tiệc hôm nay.

Trước khi ra về anh Bông tế nhị bảo vợ:

- Bà đợi tôi ra ngoài lái xe đến trước cửa nhà cho tiện.

Anh lại đi xuống bước vợ xuống những bậc thêm trước cửa, lúc này bước ngược lên dốc thì mệt, bây giờ bước xuống dốc thì sợ đôi chân yếu không kèm giữ được sẽ ngã lao người xuống.

Chiếc xe đậu ngay dưới đường driveway chị Bông đỡ phải đi bộ thêm một đoạn đường, chị ngồi vào xe và bây giờ mới thật sự thấy riêng tư thoải mái, chỉ kéo thóc vạt áo lên cho đỡ vướng víu và tháo giày xuống dưới sàn xe, ruỗi đôi chân ra tận hưởng sự thoải mái này.

Anh Bông vừa lái xe vừa chuyện trò:

- Tôi lái xe chậm cho bà ngắm cảnh nghe, thành phố này có nhiều con đường đẹp quá.

Chị Bông vội vàng giục già:

- Thôi... thôi... thôi... anh, chạy về nhà nhanh đi, em đang muốn ngã lưng ra giường đây.

- Chuyện gì đã làm bà thấm mệt nhanh thế?

Chị Bông thành thật hơn bao giờ:

- Cái mệt vì đi bộ qua con đường dốc, qua những bậc thêm là chuyện nhỏ nhưng em phát giác ra dưới mắt người khác em đã già rồi, em chán lắm chẳng muốn ngắm nghía gì hết.

Anh Bông cũng thành thật hơn bao giờ:

- Chuyện bình thường, khi nào bà tuổi còn xuân xanh mà người ta nói bà già mới bất ngờ, Tại bấy lâu nay bà cứ khư khư ôm ảo mộng “Em chưa già”, may hôm nay bà thức tỉnh nếu không bà còn đồng đánh đến bao giờ.

Chị Bông dịu giọng:

- Em sẽ không đồng đánh nữa. Ừ, thì em đã già rồi đấy.

Anh Bông vui vẻ:

- Thế thì ngày mai trở đi tôi với bà cùng già, lại xứng đôi vừa lứa như thuở ban đầu.

Nguyễn Thị Thanh Dương

KHÔNG LÀ TRĂM NĂM

Bơ vơ trên mê lộ
Tình chất ngát mộng sầu
Biết đâu là chỗ dựa
Tình vỡ nát tình cầu.

Giữa mộng寐 chiêm bao
Vết cào cào gai nhọn
Xé nát mộng vuông tròn
Hồn xanh xao rớm máu...

Đêm đắng cay lạc lõng
Nụ môi ngọt lịm đời
Như xuân thì dậy sóng
Hồn chua xót tả toi!

Tình bàng hoàng bối rối
Trong hương đêm lả lơi
Nụ hôn lần sau cuối
Hay nụ hôn đầu đời?

Lẽ nào không hiểu thấu
Trong thăm sâu tâm hồn
Bóng hình còn in dấu
Tình vàng đá vô ngôn.

Tình vỡ vàng mê lộ
Chẳng phải là trăm năm
Này em, xin đừng khóc
Nhòa mắt lệ tình nhân.

...

Phạm T. Minh-Hung

Nỗi Buồn Trăm Năm

*Nỗi nhớ nhung oằn mình trong đơn lạnh
Đại khờ tim ấp ủ bóng hình ai
Đời phù du nghiệt ngã sâu một bóng
Đêm không về ám áp nụ tình say.*

Tôi...

Tôi không là thi sĩ
Viết lên dòng thơ đẹp
Tôi chỉ mượn vần tự
Viết lên lời muốn nói...

Tôi không là họa sĩ
Ngắm gió vẽ vàng trắng
Giữa biển trời mênh mông
Chợt nghe lòng băng khuâng!

Tôi không là nhạc sĩ
Bên phím đàn réo rắt
Do rê mi fa sol
Thăng trầm đáng suy tư.

Cũng không là ca sĩ
Quyện hồn trong lời nhạc
Truyền cảm qua tiếng hát
Chảy thành dòng muôn nơi...

Tôi... là con của mẹ
Của cha nuôi tôi lớn
Từng đêm mẹ thức giãc
Mớm con giọt tình thương!

Tạ ơn Người truyền đạt
Một tâm hồn vị tha
Một trái tim tình người
Không gian nhớ thời gian...

Trong vũ trụ bao la
Tôi - làm người - sinh tử
Bình thường theo nhật nguyệt
Cảm nhận đời đi qua...

Vô thường như cát bụi
Gió quyện bay cao vút
Một ngày nao khi hết
Duyên kiếp cuộc đời này...

TH @Thu Hương

Em vẫn mơ những mùa thu vàng úa
Lá rơi đầy dịu dịu mảnh trăng suông
Lâu tây ai thơ thần khúc vô thường
Khoảnh khắc đắm, mơ hồ người hay ảnh?

Mảnh y buồn vương hương người say đắm
Quên rồi sao những ghi siết ân tình
Nụ hôn mềm ngậy ngát mãi lung linh
Tim nhức nhối ngàn đời sau còn nhớ!

Giấc cô miên lạnh lùng hoài trần trở
Giọt mưa đêm thánh thót khúc tình cầm
Một mai còn chút nắng ấm xa xăm
Vẫn mãi miết theo người về bên ấy.

Ngọc Quyên

Sài Gòn Nốt Lặng Cung Trầm

Lá ơi sao lá bay nhiều
Cho người thả mộng phiêu diêu cuối trời
Nụ tâm xuân lạc biển khơi
Chì còn rã mực chơi vui cội già.

Chỉ còn nỗi nhớ tình ta
Nghìn năm khép kín hương đà phai phôi
Chỉ em lặng lẽ bên đời
Đi về sớm tối đơn côi ngõ buồn.

Chỉ còn mưa lạnh rơi tuôn
Sài Gòn đắm lệ đổi hờn người đi
Lệ hay mưa khép viên mi
Tóc xanh phai bạc xuân thì còn đâu.

Chờ người xoan tím âu sầu
Nắng ư mưa chịu dải dầu thẳng năm
Sài Gòn nốt lặng cung trầm
Bài ca hạnh ngộ... thôi đành người ơi!
Ngọc Quyên

MỜI THU

Bài Xướng

Khi mùa thu chín, lá vàng rơi
Đất ẩm mù sương ẩm đậm trời
Vết nắng co ro, thềm cỏ úa
Cơn mưa lát phát... lối rêu phơi
Trời chiều lằng đặng buông mây phủ
Gió thấp lang thang thả bụi cời
Chút lạnh se da, hoa ú rũ...
À ra, thu gõ cửa! Chào mời
Kiều Mộng Hà

CHÀO THU

Bài họa

Chào đón Thu về, gió nhẹ rơi
Chim ca ríu rít, âm khung trời
Cuốn mình vạt nắng, hoa uơm mộng
Tóc xõa hong chiều, chiếc lá phơi
Thấp thoáng hoàng hôn, mây tím phủ
Nhật nhòa hình bóng, tiếng ru hời
Tâm hồn se lạnh, bờ vai nhỏ
Vang tiếng lá phong, rót gọi mời.
Minh Giang

HƯƠNG THU

Bài họa

Đã thấy Thu về, bỗng lá rơi
Xa xa thấp thoáng cánh chim trời
Mưa buồn da diết, hoa phong kín
Nắng nhạt điều hiu, cỏ úa phơi
Khấp chón tàn hoa, buông rủ xuống
Ngàn nơi cát bụi, bỗng tung cời
Sương chiều rơi rớt, trời se lạnh
Vẳng tiếng Thu ca, hắt gọi mời!
Vi Vân

SÀU THU

Bài họa

Cách trở bao mùa lá rụng rơi
Sân thu tím ngắt cả khung trời
Người đi chón ấy vui ân lấp
Kê ở nơi này máng nghĩa phơi
Gói chiếc cô đơn, màn vội khép
Xiêm y xóc xếch, tóc chưa cời
Làm sao sười ấm lòng đang lạnh
Khắc khoải chờ ai một tiếng: mời!
PThúy

ĐÓN THU

Bài họa

Đón gió heo may, lá rụng rơi
Mây giăng trắng cả một khung trời
Cúc vàng vương nắng, bên thêm cũ
Bướm trắng vờn hoa, cạnh đậu phơi
Thiếu nữ lắng hồn, khe khẽ hát
Lão bà chải tóc, nhẹ nhàng cời
Thu vàng thoáng chút se se lạnh
Của ngọn Thu phong, chẳng đợi mời

Tường Thúy

THU SẦU

Bài họa

Sương khuya giá buốt giọt buồn rơi
Lấp lánh sao sa hiện cuối trời
Lá úa chờ trăng, cảnh thốn thức
Hoa tàn vắng bướm, nhụy khô phơi
Bập bùng nến ngọn tua hoa đóm
Loé sáng than tàn tủa lửa cời
Bên tách trà sen, chen nổi nhớ...
Bóng ai mờ đáy cốc...môi mời

Đỗ Dung

Thưa quý CE/CGV,

Còn gì vui hơn khi được đọc những bài thơ THU của quý CE nhà mình.

Phải thật lòng khen các nàng CGV làm thơ Đường quá TUYỆT.

Mở hàng bài **CHÀO THU** của Minh Giang thật mượt mà:

Cuốn mình vạt nắng, hoa thơm mộng

Tóc xõa hong chiều, chiếc lá phơi...

("Cời" là động từ chỉ hành động bươi kiếm một vật bị vùi lấp, thí dụ như: CỜI tro tìm lửa... Không phải đọc trại từ chữ CÀI)

Hí hi... vì không hiểu nghĩa nên dùng chữ HỜI. Không biết thì tở... tha đó, chứ định phạt... nặng lắm đó.

ĐÓN THU của T Thúy thì cây cỏ hoa lá, già trẻ đều thấm TÌNH THU:

Cúc vàng vương nắng, bên thêm cũ

Bướm trắng vờn hoa, cạnh đậu phơi...

Đôi quạ chình lại tượng hình và thấm sắc màu. Toàn bài tỏa nét vui, ngay cả lão bà cũng... xí xọn ngòi chải tóc, rồi còn lấy lược "nhẹ nhàng cời" cho tóc bung lên cho... đẹp lão!!!

Thường bị Cảm, chảy nước mũi ro ro đầu có... phân biệt mùi vị!!!

Vậy mà ở bài **HƯƠNG THU** của Vi Vân rất tinh tế:

Khấp chón tàn hoa, bông rủ xuống

Ngàn nơi cát bụi, bỗng tung cời...

Từ CỜI, Vi Vân dùng thật đặc địa, thán phục.

Sang **SẦU THU** của PThúy mới độc đáo với 2 động từ "MÁNG nghĩa PHOI "để đối với " VÙI ân LẤP" và: xiêm y xóc xếch, tóc chưa cời...

Đúng là hình ảnh buồn, thương, tiếc, nuối, ... của kỷ niệm nào đó ngỡ đã...quên nhưng khi mùa THU đến kéo theo làm sao mà chẳng... sầu thu!!!

THU SẦU của Đỗ Dung thật da diết, bập bùng bên ánh nến:

Sương khuya giá buốt giọt buồn rơi

Lấp lánh sao sa hiện cuối trời

Lá úa chờ trăng, cảnh thốn thức

Hoa tàn vắng bướm, nhụy khô phơi...

Giọt Lệ Thu của nữ sĩ Tương Phố chắc chi người đọc nghe rung cảm bằng...
Tuyệt chiêu lăm Đỗ Dung ơi!!!

Lời cuối vẫn là lời CẢM ƠN chân thành của Kiều Mộng Hà thân thương gửi đến tất cả thành viên CGV đã hưởng ứng tham gia, thưởng thức.

Có những sơ sót không tránh khỏi, mong quý CE hoan hỷ tha thứ.

Trân quý.

Kiều Mộng Hà

Thu Âm Hoàng Hoa Tửu (1)

Kìa thu đang tới, lá vàng rơi
Rực rỡ, đỏ cam ửng cả trời
Nắng quái rải bên thềm vàng úa
Đọng trên tàu lá giọt sương phơi

Xa xa non biếc sương mù phủ
Thấp thoáng nhận bay phía cuối trời
Gió thổi bên sông cảnh liễu rũ
Hoàng hoa, đối ẩm, cất ly: Mời!

Xuân về đôi cò dẫu chân hoang
Ao sen mùa hạ, ve vang vang
Thu lại nâng ly hoàng hoa tửu
Ngâm nga với bạn đón đông sang.

Sao Khuê

(1) *Xuân du phương thảo địa, hạ thưởng lục hạ
trì, thu âm hoàng hoa tửu, đông ngâm bạch tuyết thi
(Thôi Hiệu).*

CÔ VỀ ĐI!

Đưa tình mắt liếc lá rằm
Cô lẳng lơ thế ghé thăm muốn gì?
Khuyên cô chọn lối mà đi
Bán thân? Hạ sách! Khinh khi người người
Xấu xa, nhớ nhớp nhất đời
Đua đòi vật chất chơi bời... cậy trai?

Về đi! Đừng phí công nài
“Trai khôn tìm vợ?” Vốn ngoài “chợ đông!”
Á Nghi*18.10.2017

*Ca dao: “Trai khôn tìm vợ chợ đông
Gái khôn tìm chồng giữa chốn ba quân”.

LÍNH YÊU

*

MỘT NGÀY RONG CHƠI TUYỆT VỜI!

*Bènh bồng trôi giữa sông Mé
Trời, mây, sông, nước thuyền về thành thơ
Người, thơ thanh thảo rong chơi
Giấy thơm vạt nắng viết lời nhẹ hây.*

*Thời gian dừng lại giữa ngày,
Không gian bát ngát điểm bầy chim vui,
Con sông loáng bạc bọt sùi
Triệu chùm bóng nước ngọt bụi quẩn quanh.*

*Ngồi bên em, đã có anh
Tâm hồn lãng mạn, tìm giành nhịp thơ
Hồn nhiên áp ủ ước mơ
Buồn riêng bỏ lại bến bờ ưu tư.*

*Vô biên, vô tận Chân Như
Thuyền chao mềm mại lác lư ngọt tình.
Á Nghi*18.10.2017*

“Chân Như: Theo Phật giáo là thường hằng, nằm ngoài mọi lý luận nhân thức, tinh tuyệt đối cuối cùng của vạn sự.

Chân Như nhằm chỉ cái ngược lại của thế giới hiện tượng thuộc thân, tâm.

Tri kiến được Chân Như tức là giác ngộ, vượt khỏi thế giới nhị nguyên, chứng được cái nhất thể của khách thể và chủ thể”

BÌNH THỦY, CẦN THƠ

*

Thành kính tri ân: **quý CHIẾN SĨ thuộc QUÂN
CHỦNG KHÔNG QUÂN VNCH**

*

Cảm tác nhân đọc:

“PHỤC VỤ TRONG QUÂN CHỦNG KHÔNG QUÂN”
của Đại Úy HỒ TẤN ĐẠT, khóa 21 (Đa Hiệu số 111,

Thành kính tri ân những người lính CÔNG BINH
CHIẾN ĐẤU VNCH

*
Nói năng nhỏ nhẹ thấy thương
Lính thương đất đẹp thơm hương của nàng
Thấy thương nên lính chàng ràng
Xây cầu, bệnh xá... sẵn sàng tới lui.

Chạm tay trao củ khoai bùi
Tỏa thơm chái bếp nướng trui cá đồng
Chao ôi đôi má em hồng
Khiến ta bay bổng bênh bồng mê say,
Dịu dàng ánh mắt động lay
Ta về đồn trú, hồn này ở... Kia.

Em à! Ai sẻ, ai chia?
Nhớ em quay quắt, gác khuya hương về
Cầu xây bắt nhịp Si Mê
Sao em không đến gần kê một hôm?
Cho anh nghịch ngợm mỗi mồm
Khen ai “**Trắng gạo, ngon cơm nhất làng!**”

Khen không bõn cột xanh xang
Rồi nhìn mắt đẹp ngõ ngang mờ to,
Hiền lành, ngoan ngoãn, tò mò
Cho anh được dịp giả đồ tán thêm:

“Nhớ em, lính phát đau tim
Chắc về bệnh xá làng em mà nằm
Em à! Em nhớ đến thăm
Chữa giùm căn bệnh *Máy Rằm Tương Tư!*”
Á Nghi*18.10.2017
(Trích tuyển tập TRI ÂN CHIẾN SĨ VNCH)

MÔI NGON

Tán say, tán tỉnh mọi người
Tán nhằm Sư tử: chẳng cười được lâu
Bắt quỳ lạy, bắt bầm râu
Kêu trời không thấu, khổ đau Con Môi
Á Nghi*18.10.2017

NỮ SINH SÀI GÒN

Phát phơ tà lụa trắng tinh
Em đi ngang ngõ, bình minh mỉm cười
Cặp ôm hương ấm hơi người,
Mêm buông mái tóc, nền trời mây ghen,
Đơn sơ guốc mộc thân quen,
Môi em chúm chím ngoan hiền mạch nha.

tháng 9.2017)

*

-Góc gác **Cần Thơ** mấy đời
Anh sinh ra ở **Bình Thủy**
Nên hiền lành lắm em ơi!
Sao nữ chê anh: “**Đồ quý!**”?

-Hèn chi ngày nào cũng “**cần!**”!
Trao tay toàn **thơ** thâm thúy,
Thảo nào đọc xong **nóng** ran
Thơ yêu **ướt át** tình lụy!

-Bảo vệ quân, dân an toàn
Anh làm khi chờ “**tăng phái!**”
(Gửi thêm những Phi Hành Đoàn
Vào vùng bất phân thắng bại)

Đổ quân, trời đã nhá nhem,
Lính chờ ngày mai đổ tiếp,
Anh ngồi viết vắn “Nhớ Em”
Kéo mai bận bay lên, xuống.

Thơ làm từ phòng Hành Quân
Nghỉ ngơi, chờ Phi Vụ Lệnh
Trước khi đối diện tử thần
Vượt bao kinh hoàng, khóc liệt.

Tháng này Ba Má tới thăm
Nhớ đừng gọi anh: “**Đồ quý!**”
Mình cưới nhau luôn dịp rằm.
Nếu em **cần thơ Bình Thủy.**

Mỗi ngày vợ đọc **thơ**... chồng
Tha hồ khen chê mát, **nóng**
Ướt át tình tứ, mặn, nồng
Bảo đảm không bao giờ **phỏng!**
Á Nghi*18.10.2017

(Trích tuyển tập TRI ÂN CHIẾN SĨ VNCH)

*Theo Không Quân Hồ Tấn Đạt thì
TĂNG PHÁI: gửi thêm Phi Hành Đoàn hành quân
chung với Phi Đoàn tại địa phương.

***TÀI LIỆU SƯU TÂM TRÊN “INTERNET”:**

“*Bình Thủy là một quận của thành phố Cần Thơ, đồng
bằng sông Cửu Long, giáp ranh quận Ninh Kiều, có
cảng lớn và sân bay quốc tế Cần Thơ, có sông rạch chi
chít và nhiều vườn tược. Ban đầu, Bình Thủy chỉ là tên
một thôn và sau đó là làng thuộc địa bàn tỉnh Cần
Thơ cũ. Đến năm 1906, làng Bình Thủy đổi tên thành
làng Long Tuyền và sau năm 1956, làng Long Tuyền lại
đổi thành xã Long Tuyền. Từ đó, địa danh Bình Thủy chỉ
còn được dùng để chỉ tên một ngôi chợ và tên vùng đất*

Ôi em trinh nữ Bạch Hoa!
Thành thơ nhàn hạ đi qua mỗi ngày
Em làm người tình chợt say
Hoàng hôn đã tắt, tim này sáng trưng.

Mong trời mau sáng quá chừng!
Mong em qua cửa chó dừng lại chi!
Để thơ dệt mãi tình si,
Để tranh vẽ mãi dáng đi học trò.
Á Nghi*17.10.2017

LÂN ĐẦU GẶP NHAU

Răng mà lynch quỳnh làm sao!
Chân nào bước trước, chân nào theo sau?

Hai chân chó bước cùng nhau
Rời ra nằm đất, ôi chao tức cười.
Thôi thì đứng lại chờ Người
Đi mau anh nhé! Kéo trời run... theo!
Á Nghi*17.10.2017

ĐẦU THU MÀ SAO LẠNH?

Hiền lành, hòa nhã anh à!
Anh vùi Ớt Cà hay muốn Khổ Qua?
La hoài em mệt rồi nha
Ai mang cay đắng vào nhà mùa thu?
Á Nghi*17.10.2017

quanh khu vực gần cầu Bình Thủy và [đình Bình Thủy](#) (lúc bấy giờ còn gọi là Long Tuyền Cổ Miếu). Tuy nhiên, dưới thời [Việt Nam Cộng hòa](#), địa danh Bình Thủy lại được sử dụng nhiều để chỉ tên gọi các phi trường và khu vực căn cứ quân sự ở vùng đất này. Mặc dù không được dùng chính thức trong các tên gọi đơn vị hành chính cấp xã hoặc quận, tuy nhiên địa danh "Bình Thủy" cũng được sử dụng rộng rãi để chỉ tên gọi vùng đất thuộc địa bàn ấp Bình Lạc, xã Long Tuyền."

“HỌ” HỨA HOÀI À!

Mắm Lèo ăn với bún Suông
Xin nhường cho Họ, thêm thuồng làm chi!
Nhịn ăn chẳng khó khăn gì
Một ly sữa nóng, ngủ khi mà vui.

Hơi đầu buồn khổ, ngậm ngùi;
Sức đầu mà cứ sụt sùi quanh năm,
Đại chi véo má, bẹo cằm
Không tin tưởng chuyện: nguyệt rằm thiếu trăng.
Á Nghi*17.10.2017

*SUÔNG: nhạt nhẽo, không đậm đà

TRÒ CHƯA CAO MÀ TẾ ĐÃ ĐAU!

Đi tìm ở tận đâu đâu
Có tình không giữ, theo Trâu vác cày!
Người thương vẫn ở nơi này
Tội Ai đây đó, bị đày khổ chưa?
Á Nghi*17.10.2017

Phát phơ tà lụa trắng tinh
 Em đi ngang ngõ, bình minh mỉm cười
 Cặp ôm hương âm hơi người,
 Mềm buông mái tóc, nền trời mây ghen,
 Đơn sơ guốc mộc thân quen,
 Môi em chím chím ngoan hiền mạch nha.
 Ôi em trinh nữ Bạch Hoa!
 Thành thời nhân hạ đi qua mỗi ngày
 Em làm người tỉnh chợt say
 Hoàng hôn đã tắt, tim này sáng trung.
 Mong trời mau sáng quá chùng!
 Mong em qua cửa chó dình lại chi!
 Để thơ dệt mãi tình si,
 Để tranh vẽ mãi dáng đi học trò.

Tranh

Lê Thúy Vinh

Thơ & trình bày:

Á Nghi

17.10.2017

Vãn Thu

Hôm nay tôi vẫn yêu đời
 Thu sau trở lại lá rơi... vẫn vàng
 Vàng thu tôi vẫn lang thang
 Một mai tôi hết... tuổi vàng... vẫn thu

Ôi sao! Thu vẫn diễm kiều
 Yêu thu lá đỏ lá rơi chiều vàng
 Ngẩn ngơ... đẹp quá! Bàng hoàng!
 Cảm ơn tạo hóa thu vàng thu ơi!

Hôm nay tôi vẫn yêu người
 Ngày sau chẳng nữa tuổi đời đến thu
 Lá vàng rơi rụng lối thu
 Mỗi thu vẫn nhớ... thiên thu vẫn chờ...
 TH@Thu Hương

HỒ ĐÊM

Trăng soi nhoáng nước vàng uơm
 Lung linh ẩn hiện giấy thơm gọi vắn

Van Thu

Van thu, thu chớ vội sang
 Để hè ở lại nắng vàng trải ra
 Cây bầu cây mướp đầy hoa
 Mới vừa kết trái, khổ qua hoa nhiều
 Hồng bao nhiêu nụ yêu kiều
 Đang khoe sắc thắm, mỹ miều tóc tiên
 Hoàng cúc đầy nụ bên hiên
 Chỉ thiên ớt vẫn thêm từng chùm hoa
 Van hè chớ vội rời xa
 Mòng toi lấm lá, tím cà còn bông
 Búp còn nở mướt như nhung
 Van thu khoan tới, hè ngừng khoan đi.

Sao Khuê

AI BÁN... DÂN?

Cột xiêu, nóc dột Cửa Nhà

Rời đi, tìm lại tân ngàn
Để chi được chút quý trên chị Hằng?

Dặm đi, chân cứ dửng dăng
Ngồi thêm chút nữa, tí rằng nhớ chi?
Vô nhà lăm việc li bì
Vận vẫn ở lại kéo trì nàng... Thơ.

Chi là nhong nhong đơn sơ
Mà sao quyến rũ bất ngờ gọi em
Chạm chi viên sỏi, phải chìm
Ngồi chờ lặng sóng đề tìm lại trăng.

Thơ này vượt giận Kiều Căng
Khen bao trầm lặng vận năng đất trời!
Ý Nga*15.10.2017

ĐÚT LÓT “CAO CẤP”

Thật cao cấp những Cấp Cao Tham Nhũng
Ngồi ghé nào cũng được “lót” êm êm,
Ăn bữa nào cũng được “đút” chả, nem
Càng “đút lót” càng béo phì lãnh tụ!
Ý Nga*15.10.2017

100 Tuổi Đời

Sáu mươi ta vẫn phong lưu
Sáu lăm mới có tiền hưu về già
Bảy mươi ta sẽ bôn ba
Ước mơ du lịch đi xa bốn mùa
Bảy lăm ta vẫn cười đùa
Tám mươi chậm bước lên chùa ê... a...
Tám lăm giọng hét... hơi... ca
Chín mươi ta lét... vào ra lừ đừ
Chín lăm chưa kịp già từ
Một trăm đi đến... chẳng... ừ... chẳng... thừa!!!
Tuy già ta vẫn tâm chưa
Quên ân tình cũ nghĩa xưa cùng người.

TH@Thu Hương

GÀU SÒNG

- Chỉ thi tát nước gàu sòng
Mà mình nên vợ, nên chồng ngộ ghê!

- Hôm nào rời rạc, vụng về;

Hỏi ai tha thiết san hà ra sao?
Về chơi ăn diện bánh bao
Đi đâu cũng thấy toàn Tàu! Có đâu?

Long đong cơ cực năm châu
Lao nô, đầy tớ, làm “dâu”, vợ hờ...
Người đi khôn khổ, dật dờ
Chỉ riêng kẻ ở trợ trợ bán... người!
Ý Nga*15.10.2017

GIẤC MƠ NỒNG NÀN

Hôm qua giấc mộng lạ thường
Trở về thuở ấy nồng hương đại khờ
Người mơ có gặp bao giờ
Mà sao bay bổng lạc bờ trăng sao

Mộng say tựa chén rượu đào
Ai cho hiu hắt trái vào mùa ngâu
Cầu Ô Thước nổi dãi dầu
Ngư Lang - Chức Nữ nổi đau hồng trần

Hàng me rũ bóng Duy Tân
Áo ai thắp thoáng trắng ngần kiều sa
Đêm đông buốt giá lựa là
Cầm tay, tình đã cách xa vạn lần...

Bàn tay những ngón phân vân
Nổi đau như đã thoáng gần môi hôn
Đâu rồi! Giấc mộng vương tròn
Tình ra một thoáng nồng nàn - Tình vui!

Thì thôi!...Mộng vỡ tan rồi,
Giật mình nuốt tiếc, bóng soi hình hài
Câu thơ dẹt giữa tàn phai
Trăm năm một giấc mơ này, còn nhau!...
Phạm thị Minh-Hung

MẸ KHÔNG CHO CƯỚI?

(Viết thay hai cháu Kh & Nh.)

*

- Mẹ chê anh “bản” quá đi!

Hôm nào nửa tỉnh, nửa quê thẹn thùng;
Mỗi người một góc riêng khung,
Chỉ cười khi gặp chuyện chung thôn làng.

Anh cười giễu cợt: *-Nghiêm trang!
Bên này đứng đình, vội vàng Ai Kia
Chuyển tay thúng, mừng, nong, nia
Giã vờ chén, đĩa... lịa lia lau giùm.*

- Ai ngờ bị cột thành chùm
Vợ chồng, con cái lùm xùm cả đuôi
Đi nhau buong chải ngược xuôi....

Anh than: *-Tại Mật như, Ruồi phải theo!
Gàu sòng tát nước cạn queo
Mật em: thôn nữ quê nghèo tỏa thơm
Hương đồng cỏ nội, rạ, rơm
Ngọt canh chằm sóc, lành cơm mỗi ngày.
Giữ hoà, đừng để đổi thay
Gàu sòng cứ tát, đắng cay sá gì!
Á Nghi*12.10.2017*

THẤT HẸN

*Em thoa mỡ, cây tron thấy mà ón
Chờ từ khi hừng sáng, trưa tới chiều
Mặt trời lên, tròn rồi méo đi nhiều
Anh thất thểu trở về như lúa héo.
Á Nghi*12.10.2017*

HẸN

*Hẹn em độ nửa con trăng,
Cho vừa dịp ngắm chị Hằng tròn vo
Em đừng suy nghĩ đắn đo
Hẹn lần, hứa lửa* quanh co nóng người.
Á Nghi*12.10.2017
Lần lửa: dần dà hoãn mãi

“Ruồi” bâu đầy mặt mong gì thành thoi?

*- Đôi gò má, mấy nốt ruồi
Mẹ em khó tính, ngược xuôi chê hoài
Bao người có, cũng rất oai
Kỹ sư, tướng, tá... đa tài đầy ra
Có Thầy mặc áo cà sa,
Thêm người giàu có tới đa làng mình.*

*Ông Thiên sơ suất thực hành
Bỏ quên Dấu Chấm Điện Hình Thông Minh
Mẹ không cho cưới linh đình?
Anh sang nằm vạ, thừa trình ngày đêm,
Trở tài lúc rấn, khi mềm
Đến khi cưới được mới êm... nốt ruồi!
Á Nghi*12.10.2017*

NHỊ TƯỚNG

Hôm nay thừa Tướng buồn hui
Thừa dư lủ thối, hằm hui, rã rời
Không em, Tướng phải lục nôi
Muốn ăn chẳng lẽ nằm, ngồi? Sai ai?

Thương người Nội Tướng miệt mài
Đêm qua thức cả đêm dài nấu ăn
(Lung công, tóc bạc, da nhăn
Khổ vì Thừa Tướng khó khăn đủ điều.)

Dư Này, thiếu Nọ! Đăm chiêu
Không ai chịu đựng lời nhiều trách chê?
Sáng tinh mơ, bóng đêm về
Một mình ủ rũ, nào nề nhớ em.
Nhìn ra bóng tối nhá nhem
Thương thân thị lực kèm nhèm thấy chi?
Á Nghi*12.10.2017

Portland Mùa Thu

Một cô em văn nghệ trong Thiên Nhân Sương Lam Email Group của người viết hỏi tôi nơi nào ở Portland, Oregon ngắm cảnh mùa Thu đẹp nhất để đưa bạn từ phương xa đến ngắm lá vàng Portland Mùa Thu. Một câu hỏi thật đúng “tử” của người viết và làm người viết “vui trong lòng một ít” vì thật tình, người viết rất yêu Mùa Thu và cũng rất yêu Portland, Oregon, quê hương thứ hai của tôi. Cảm ơn em ML nhé. Smile!
Mùa Thu ở xứ Mỹ, đặc biệt ở Portland, Oregon rất đẹp, bạn ạ

Tôi yêu Portland Mùa Thu của tôi nhiều lắm. Khi trở lại đời sinh viên nơi “đại học trường làng” Portland Community College ở campus Sylvania năm 1982, trái tim tình cảm “không ngủ yên” của tôi thật tình đã “đập sai nhịp” vì đây là lần đầu tiên tôi mới thực sự tận mắt ngắm nhìn mùa Thu đẹp như thế nào. Ngày xưa tôi đã nhìn bức tranh mùa Thu trong một quán kem gần rạp chiếu bóng Rex, tôi nghĩ rằng lá vàng trên cây trong tranh là không thật vì các họa sĩ đã tô thêm màu vàng trên lá để cho tranh được thêm đẹp mà thôi, chứ làm sao có lá vàng đẹp như thế được.

Nhưng... lại chữ Nhưng này xuất hiện khi tôi đứng trên đồi cao của trường đại học cộng đồng này nhìn xuống khuôn viên đại học mùa Thu, tôi mới biết là có lá vàng mùa Thu thật sự ở quanh tôi. Đẹp lạ lùng! Đẹp tuyệt vời! Đẹp lãng mạn! Đẹp đến nỗi không có bút mực nào tả được nữa!

Mùa thu lá bay thường hay khiến cho những ai có tâm hồn nghệ sĩ và lãng mạn nghĩ đến thơ văn. Người viết cũng "xúc cảnh sinh tình" nên đã "thả bút đề thơ" nói lên tâm tình của mình với cảnh đẹp mùa Thu:

Tình Thu

Hôm nay trời vào Thu
Trời lãng đãng sương mù
Bên sông nhìn lá đỏ
Buồn chát ngất tình thu

Sài Gòn ơi! Tình Thu
Giờ cách biệt xa mù
Nào đường xưa lối cũ
Nào kỷ niệm mùa thu

Lá vàng ngập lối thu
Thu nào mình cách xa
Người ơi! Thu đã đến
Còn nhớ chăng tình ta

Sương lam ngập trời thu
Hình bóng cũ mịt mù
Biết tìm đâu gặp lại
Kỷ niệm đẹp mùa Thu

Hôm nay lại mùa Thu
Mai kia vẫn là Thu
Nhưng cuộc đời nhân thế
Chỉ là kiếp phù du!

Sương Lam

Người viết cố gắng sưu tầm các hình ảnh, tài liệu về cảnh đẹp mùa Thu ở Portland, các website du lịch, các youtube của bạn bè cõi ảo và ngay của chính người viết thực hiện để giới thiệu cảnh đẹp mùa Thu ở Portland, Oregon và để làm tài liệu cho quý thân hữu nào muốn tìm hiểu về Portland, Oregon của người viết nhé "Tốt khoe xấu che" mà lị! Smile!

Kính mời quý anh chị cùng thưởng thức:

1-Youtube Japanese Garden in Portland Oregon
do **Sương Lam** thực hiện
[Suong Lam Portland](#)

Mời quý bạn thưởng thức vẻ đẹp thiên nhiên tĩnh lặng của Japanese Garden ở Portland trong khung cảnh mùa Thu.

<https://www.youtube.com/watch?v=nux3NN5zLj8>

2--10 nơi ngắm lá thu đẹp mê hồn ở Mỹ - Cảnh đẹp

<http://thoibao.today/paper/10-noi-ngam-la-thu-dep-me-hon-o-my-can-h-dep-2407703>

Sep 27, 2017 - 10 nơi ngắm lá thu đẹp mê hồn ở Mỹ - Cảnh đẹp ... Portland ,Oregon: Sang thu, Portland ngập trong những gam màu rực rỡ. ... Virginia : Công viên quốc gia Shenandoah có những điểm ngắm mùa thu tuyệt đẹp, thu hút hàng

3- 3 địa điểm lý tưởng ngắm mùa thu ở Mỹ

<http://thoi-nay.com/tnm/3-dia-diem-du-lich-ly-tuong-mua-thu-o-my/>

4- Mùa Thu Portland qua Youtube của TriumphRainbow. một thân hữu cỗi ảo của người viết. Cám ơn Wittydud nhé. Smile!

4-1-Fall Foliage at Black Butte Ranch Oregon 4K UHD

<https://www.youtube.com/watch?v=8UtasaxIIxk&list=RD8UtasaxIIxk#t=11>

4-2- Fall Foliage at Bend (1) Oregon 4K UHD

<https://www.youtube.com/watch?v=nAhfEv9uHr4&t=178s>

4-3-Fall Foliage near Florence Oregon 20161024 4K UHD

https://www.youtube.com/watch?v=_Z0uQ7pZAQQ

4-4- Fall Foliage at Oregon 20161022 4K UHD

<https://www.youtube.com/watch?v=2I9SmPY2E30>

4-5-Oregon's Fall Time Lapse 4K UHD

<https://www.youtube.com/watch?v=Vlb83YCzDIY>

4-6-Autumn Color - Previews - Willamette National Forest (Oregon) Oct 2013

https://www.youtube.com/watch?v=IqU0XEmy_yo

Lá trên cành màu vàng rất đẹp nhưng rơi rụng xuống đất thì trở thành rác. Nhưng với thiền sư thì... "Không Có Gì Là Rác Cả"

Xin mời quý anh chị đọc qua câu chuyện Thiền dưới đây để thử "ngộ" ra được một bài học gì về "rác" nhé. Smile!

Không Có Gì Là Rác Cả

Sống sót trở về sau chiến tranh tàn khốc giữa thập niên bốn mươi, Soko Morinaga tìm về căn nhà cũ, trực diện với những khó khăn và mất mát tận cùng của đời người. Cha mẹ không

còn, anh chị em phân tán, nhà cửa, tiền bạc bị tịch thu. Ông cố ngoi lên bằng ý chí trở lại học đường nhưng đành chào thua vì cuộc vật lộn cam go, có khi bao tử thường xuyên lên tiếng kêu khóc.

Giữa quạnh hiu đổ nát cả thân và tâm, một sự mầu nhiệm kỳ diệu nào đó đã dẫn bước chân vô định của Soko tới trước cửa chùa Daishuin ở Tokyo. Ngược nhìn mái chùa rêu phong, lưỡng lự đôi ba phút rồi Soko mạnh dạn gõ cửa. Người mở cửa chính là Đại sư Zuigan Goto. Soko ngỏ lời xin được đại sư thân nhận làm đệ tử. Đại sư chỉ hỏi một câu duy nhất:

– Người tin ta chứ? Nếu không tin ta thì có ở đây bao lâu cũng chẳng học được gì, phí công ta thôi.

Soko trả lời:

– Con xin hết lòng tin tưởng.

Đại sư mở rộng cửa, lạnh lùng truyền:

– Theo ta.

Soko lú lú theo vào. Tới góc sân, đại sư chỉ cây chổi tre, ra lệnh:

– Quét dọn vườn.

Trước khi cầm chổi, Soko quỳ xuống bái tạ đại sư đã thân nhận mình.

Công việc quét vườn thì có chi là khó, Soko hăng hái quét... quét... và quét. Không bao lâu đã gom được đồng rác cao nghệu đầy đất, sỏi, đá vụn và lá khô. Dừng chổi, Soko lễ phép hỏi:

– Bạch thầy, con phải bỏ đồng rác này đi đâu ạ?

Bất ngờ, đại sư quát lên:

– Rác! Người nói gì? Không có gì là rác cả!

Soko ngẩn ngơ nhìn đồng chiến lợi phẩm, không hiểu, đây không là rác thì là gì? Còn đang lúng túng thì đại sư lại bảo:

– Vào nhà kho kia lấy cái bao lớn ra đây...

Khi Soko tìm được cái bao mang ra thì thấy đại sư đang dùng hai tay, gạt đám lá khô sang một bên. Ông lại bảo:

– Mở rộng miệng bao ra.

Soko tuân lời, lẳng lặng theo dõi thầy đại sư quơ từng ôm lá, bỏ vào bao, thỉnh thoảng lại giậm giậm cho lá xẹp xuống.

Cuối cùng, những lá khô trong đồng rác đã được nhồi vào bao, cột lại.

Soko lại nghe lệnh truyền:

– Đem bao lá này vào nhà kho, để dành đun nước tắm.

Vừa vác bao lá trên vai, Soko vừa nghĩ:

– Còn đồng đất đá, không phải rác thì dọn đi đâu?

Ấy thế mà khi ở nhà kho ra, Soko thấy đại sư đang lượm những viên sỏi, đá vụn ra. Trước vẻ ngẩn ngơ của Soko, ông vừa hỏi, vừa sai:

– Có thấy hàng hiên ngay dưới máng xối kia không? Có thấy những chỗ bị nước mưa xoáy lồi lõm không?

Đem những sỏi, đá vụn này trám vào những chỗ đó.

Soko vừa làm, vừa thán phục thầy mình, vì quả thật, sau khi trám, không những chỗ lồi lõm bằng phẳng mà còn đẹp hẳn lên nữa.

Bây giờ, đồng rác (theo Soko) chỉ còn lại đất và rêu. Lần này thì chắc chắn phải hết, đổ đi rồi. Nhưng kinh ngạc biết bao khi Soko quay lại sân, thấy thầy mình thông thả nhặt từng miếng đất, từng tảng rêu trên tay, rồi chậm rãi nhìn quanh, tìm những khe tường nứt, những chỗ lõm nhỏ trên mặt đất, từ tốn trám vào.

Bây giờ thì đồng rác không còn đó. Nhưng cũng không phải là vật phế thải vô dụng gom quăng đi đâu. Mỗi loại rác, nếu biết tận dụng, sẽ lại trở thành hữu ích.

“Không có gì là rác cả” là bài học đầu tiên đại sư Zuigan Goto dạy cho người đệ tử vừa thân nhận, sau này chính là Thiên sư Soko Morinaga nổi tiếng của xứ Phù Tang. Viện trưởng Đại học Hanazono, thuộc tông Lâm Tế Nhật Bản.

“Không có gì là rác cả!” tuy đơn giản mà bao hàm một thông điệp về triết lý duyên khởi. Trong rác có hoa và trong hoa có rác, rác chính là hoa và hoa chính là rác. Nhờ thầy được sự thật này nên không hề có sự loại bỏ, đối kháng và mâu thuẫn mà hoàn toàn nhuần nhuyễn, tùy thuận, các pháp cùng nương vào nhau để tồn tại và phát triển.

Hãy nhìn thật kỹ, thật sâu sắc vào những bất đồng, những việc không như ý và tất cả những gì được gọi là xấu xa, đáng loại trừ, vứt bỏ...

“Nhìn” cho đến khi nào nhận ra “Không có gì là rác cả!” để ôm ấp, bao dung và tận dụng hết thủy thì cuộc sống này đẹp biết dường nào!

(Nguồn: Suru tâm trên internet)

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 390-ORTB 802-101117)

Nỗi Buồn Trăm Năm

Nỗi nhớ nhung oằn mình trong đơn lạnh

Dại khờ tìm ấp ủ bóng hình ai

Đời phù du nghiệt ngã sầu một bóng

Đêm không về ám áp nụ tình say.

Em vẫn mơ những mùa thu vàng úa

Lá rơi đầy dịu dịu mảnh trăng suông

Lầu tây ai thơ thẩn khúc vô thường

Khoảnh khắc đắm , mơ hồ người hay ảnh?

Mảnh y buồn vương hương người say đắm

Quên rồi sao những ghi siết ân tình

Nụ hôn mềm ngậy ngát mãi lung linh

Tim nhức nhối ngàn đời sau còn nhớ!

Giác cô miên lạnh lùng hoài trăn trở

Giọt mưa đêm thánh thót khúc tình cầm

Một mai còn chút nắng ấm xa xăm

Vẫn mãi miết theo người về bên ấ .

Ngọc Quyên

Thu Portland

Thu Portland đỏ vàng sắc lá

Lả lơi cành đón gió chiều qua,

Thu về đỏ lá phong xưa

Buồn cho chiếc lá xanh vừa úa phai,

Ừ thì, rục rở ít ngày

Đỏ vàng tẩm nắng ngát ngây ánh hồng

Rồi khi lá rụng âm thầm

Buồn thương đến mấy cũng ngàn ấy thôi

Lá vàng về cõi tình vui!

Gió lạnh lòng thối, toi bời... Lá bay!

Phạm Thị Minh Hưng

HỌC ĐI RỒI BIẾT!

Làm quen? Anh hỡi “làm” gì?

Quen rồi làm... lạ, tôi thi rớt liền!

*

Lạ quen, quen lạ rất phiền!

Bài nhiều, vở trống ai ghiền thêm Sĩ?

Mất công tưới nước ly kỳ

Bỏ khô lá úa, vất đi sao đành?

Học thi, mục đích rành rành:

Đậu cao, dư điểm để dành vui hơn!

Quen quen, lạ lạ, giỡn hờn

Xin anh-người-lớn-cô-đơn chớ mời!

Á Nghi

Ngày DHGLTG8

Trời ơi mấy chị gặp nhau

Em đây không gặp lòng đau cả chiều

Gia Long Đại Hội đập diu

Áo em tím lạnh hằm hiu một mình!

Các nàng Cô Gái Việt ơi!

Em đi em đứng chơi vui tìm người

Cô nào cô nẩy cười tươi

Còn em sao giống... "đười ươi" trong rừng.

Chưa hề biết mặt bao giờ

Tuổi tên không nhớ... mắt mờ chân xiêu

Tìm người sao quá phiêu diêu

Thôi thì áo tím diu hiu... một mình!

Đạo quanh đại sánh dật dờ

Hỏi ai ai hỏi bây giờ hỏi ai?

Âm thầm... Tím đứng tựa vai

Tiệt vừa tan hết... Tím Bye" đi về...

Thu Hương

Trung Thu Tuổi Thơ- Trung Thu Tuổi Không Còn Trẻ Nữa

Thứ bảy 9-30-1017, vợ chồng chúng tôi đã đến tham dự Tết Trung Thu do ban chấp hành CDVNOR tổ chức Tết Trung Thu cho các trẻ em ở Portland và vùng phụ cận vào ngày thứ bảy 30 tháng 9 vừa qua tại trường Ron Russel Middle School, tọa lạc ở 3955 SE 112 - Portland, OR 97266.

Trung Thu Tuổi Thơ của CDVNOR

Chương trình vào cửa miễn phí để đem lại niềm vui cho trẻ thơ qua các tiết mục sau đây:

- Trò chơi có thưởng, phát lồng đèn và bánh kẹo miễn phí cho thiếu nhi
- Múa lân
- Trình diễn võ thuật
- Nhiều tiết mục văn nghệ đặc sắc do các thiếu nhi ở Oregon và Vancouver trình diễn với sự góp tiếng hát của các ca sĩ Thu Tâm, Tuyết Lan, Lê Hải, Hoài Trang, Vũ Văn Thảo, Nhóm văn nghệ Hoài Hương, nhóm múa Âu Cơ, v.v.
- Phát quà và rước đèn Trung Thu

Nhìn hình vẽ chú cuội ngồi trong ánh trăng

rằm được treo gần sân khấu người viết tự hát khe khẽ một mình:

“... Bóng trăng trắng ngà

Có cây đa to

Có thằng Cuội già

Ôm một mối mơ

Cuội ơi! Ta nói cho Cuội nghe

Ở trên cung trăng mãi làm chi? ...

Đã 60 năm qua rồi, tôi vẫn nhớ bài hát này. Những gì êm đẹp của tuổi thơ luôn sống mãi trong ta, phải không Bạn?

Hôm nay tôi tìm lại được phút giây thân yêu ngày cũ qua Đêm Tết Trung Thu do Cộng Đồng Việt Nam tổ chức hôm nay.

Màn trình diễn mà người viết thích nhất trong ngày hội Tết Trung Thu năm nay là màn giới thiệu 45 thiếu nhi ghi danh tham gia Tết Trung Thu.

Những người mẫu "nhí" này được giới thiệu ra sân khấu khi được MC Thu Tâm xưng danh và được dẫn xuống sập hàng phía dưới để ban giám khảo chấm điểm chọn lựa bé nào dễ thương nhất. Có những em bé được bố mẹ ẵm trên tay, có những cháu đã lớn có thể bước ra sân khấu một mình. Mỗi cháu một vẻ, cháu nào cũng dễ thương hết trong chiếc áo dài Việt Nam hay trong chiếc áo bà ba miền Nam, áo tứ thân miền Bắc. Tất cả các cháu đều được nhận một phần quà do BCH/CDVNOR gửi tặng.

Người viết là một trong 4 vị giám khảo đã chọn ra được 6 em bé dễ thương nhất để được nhận thêm một phần thưởng nữa. Thật ra em bé nào cũng dễ thương cả, nhưng người viết nghĩ rằng đây không phải là "cuộc thi hoa hậu áo dài" để chọn ra em bé nào mặc áo dài đẹp nhất và trình diễn đẹp nhất vì đây là Tết Trung Thu dành cho thiếu nhi ngây thơ, hồn nhiên, vô tư mà thôi. Bạn đồng ý chứ?

Vì thế, bốn vị giám khảo, trong đó có người viết, đã đồng ý với tiêu chuẩn chấm điểm là bé nào dễ thương nhất, dạn dĩ nhất và nhỏ tuổi nhất thì sẽ được chọn để nhận thêm một phần quà nữa. Cũng vui thêm thôi vì các cháu tham dự Tết Trung Thu hôm nay đều đã nhận một phần quà trước rồi.

Sau đó các cháu được phát 1 chiếc lồng đèn và 1 chiếc bánh trung thu trước khi ra về. Tất cả đều có một đêm vui Tết Trung Thu vui về. Smile!

Mời xem Youtube Trung Thu CĐVNOR 2017 - Trung Thu Tuổi Thơ do người viết thực hiện qua link dưới đây:

https://youtu.be/gK_pWqwD07U

Xin mời xem thêm hình ảnh Cộng Đồng Việt Nam Oregon tổ chức Tết Trung Thu 2017 do nhiếp ảnh gia Mary Nguyễn chụp qua link dưới đây:

https://photos.google.com/share/AF1QipMPMrDxvj3G8xa6PUVqgSWZ_u6rzYkf5EQOwI9h-aTaQ-vGdBfMqMnenHQBWyVxCQ?key=OExqWHpPaUM4YVVPRGN1d3czY0FiSzdyLUVmLWZ3

Xin cảm ơn cô Mary Nguyễn nhé. Smile!

AHSC đã hướng dẫn hơn 40 quý vị “lão niên” chơi những trò chơi vận dụng trí nhớ, óc quan sát, sự nhanh nhẹn rất vui vẻ và khoa học.

Vui Tết Trung Thu “Tuổi Không Còn Trẻ Nữa” của NSHNV Portland

Vui Tết Trung Thu không phải chỉ dành riêng cho các thiếu nhi mà còn dành cho những vị cao niên của Nhóm Sinh Hoạt Người Việt ở Trung Tâm Sức Khỏe và Dịch Vụ Á Châu (AHSC) nữa.

Những vị “tuổi hạc khá cao” này đã cùng nhau tổ chức một buổi potluck mừng Tết Trung Thu thứ năm 9-28-2017 vừa qua. Các nhân viên người Việt (Cô Cang, Hoa, Amanda, Anh Cường) thuộc trung tâm

Tất cả hội viên tham dự đều hồi hộp theo dõi màn ảo thuật do bác Tony trình diễn. Vợ chồng bác Tony mới tham gia vào Nhóm SHNV này trong vòng một tháng nay qua lời mời gọi của người viết. Với tâm ý là niềm vui cần được chia sẻ cho nhau nên khi gặp những người quen biết hay "Fan" của tôi là người viết "thân ái kính mời" họ đến sinh hoạt với Nhóm Sinh Hoạt Người Việt Portland cho vui và để được hưởng những phúc lợi mà Trung Tâm AHSC đã cung cấp cho các hội viên tham dự nhóm.

Người viết đã viết nhiều bài giới thiệu sinh hoạt của Nhóm SHNV trong mục Một Cõi Thiên Nhân do tôi phụ trách trên Oregon

Thời Báo địa phương, nên có một số người đã tham gia sinh hoạt Nhóm sau khi đọc bài viết giới thiệu này. Cũng vui thôi! Smile!

Chắc chắn rằng bạn sẽ cười to vui vẻ khi thấy nhóm các bác trai, bác gái tham dự trò chơi "tam sao thất bản" để kiểm tra lại óc quan sát, trí nhớ, năng khiếu hội họa của mình. Nhóm bác trai truyền đạt thông tin qua nét vẽ như thế nào là "hình con voi" của bác trai vẽ đầu tiên biến thành "hình con chuột" trong hình vẽ cuối

cùng. Nhóm bác gái thì chiếc "bánh pizza" trong hình vẽ đầu tiên biến thành "cái mặt" trong hình vẽ cuối cùng! Vui nhỉ! Quả đúng là "tam sao thất bản" rồi!

Xin mời xem 2 youtube các bác trai, bác gái Nhóm SHNVPortland chơi trò chơi "Tam Sao Thất Bản" do người viết thực hiện dưới đây nhé:

1- Youtube Khi quý ông Nhóm SHNV chơi trò chơi “tam sao thất bản”
<https://youtu.be/m99e5cVHGCM>

2-Youtube Khi quý bà Nhóm SHNV Portland làm họa sĩ
https://youtu.be/mxtzm3Xp_9o

Đừng tưởng “tuổi già” là “tuổi chỉ biết buồn” đâu nhé. Có đến sinh hoạt với nhóm này rồi quý bạn sẽ thấy “đời vẫn còn đẹp sao” đấy! Họ cũng nhanh nhẹn, ồn ào, vui vẻ lắm, bạn ạ! Họ đã tìm đến nhau để chung vui với nhau cho bớt phần hiu quạnh vì bạn bè cùng lứa tuổi dễ dàng trò chuyện với nhau. Họ là những bà nội trợ “cừ khôi”, những nhà chăm sóc vườn cảnh “hết xẩy”, những chuyên viên xã hội, những quan sát viên “bén nhậy” đã kể cho nhau nghe nhiều chuyện, nhiều tin tức hấp dẫn lắm bạn ạ!
Bạn có muốn sống vui sống khỏe hay chẳng? Nếu muốn, xin hãy đọc tài liệu được trích đăng dưới đây do người viết sưu tầm về để làm quà Trung Thu cho bạn nhé.

Lo Lắng

Có hai chuyện phải lo lắng:

Hoặc là bạn khỏe mạnh hoặc bạn bị đau.

Nếu khỏe mạnh, thì chẳng có gì phải lo lắng

Nếu bị đau, thì có hai điều phải lo lắng:

Hoặc sẽ được bình phục hoặc sẽ chết.

Nếu được bình phục, thì chẳng có gì phải lo lắng.

Nếu bị chết, thì có hai điều phải lo lắng.

Hoặc lên thiên đàng hoặc xuống địa ngục.

Nếu lên thiên đàng, thì chẳng có gì phải lo lắng.

Nếu xuống địa ngục, thì sẽ bận tíu tít bắt tay bạn bè cũ,

còn thì giờ đâu nữa mà lo với lắng...

Thế thì tại sao bạn phải lo???

(Nguồn:internet)

Mời đọc thêm nhé. Smile!

Cởi mở sẽ sống thọ hơn

Những người có cuộc sống thân thiện, hòa đồng với gia đình, xã hội sẽ giảm 50% nguy cơ chết sớm, đó là kết quả nghiên cứu của hai đại học tại Mỹ Brigham Young (bang Utah) và North Carolina (tại Chapel Hill, bang North Carolina). Kết luận này được rút ra từ quá trình tổng hợp dữ liệu liên quan đến 300.000 người và 148 công trình nghiên cứu thực hiện suốt ba thập kỷ qua.

Theo đó, “hầu hết những ai có mối quan hệ xã hội tốt sẽ sống thọ hơn 3,7 năm so với những người thụ động, sống cô độc” - trích lời giáo sư tâm lý Timothy B. Smith (Đại học Brigham Young). Ngoài ra, nghiên cứu cũng cho rằng việc có nhiều bạn sẽ có kết quả tích cực tương tự như việc bỏ hút thuốc lá. Sự cô đơn, e dè trong việc thiết lập quan hệ xã hội sẽ khiến chúng ta có tỉ lệ tử vong tương đương những ai nghiện rượu, thậm chí cao hơn chứng béo phì, lười vận động.

Tương tự, một nghiên cứu của đại học danh tiếng Carnegie Mellon (Mỹ) được thực hiện vào năm 2003 trên cơ thể một nhóm tình nguyện viên đã chỉ rõ: nhóm tình nguyện viên có mối quan hệ xã hội đời thường tốt sẽ giúp

cơ thể phản ứng tốt hơn với virút cúm được tiêm vào người so với nhóm còn lại. Trước đó, Janice Kiecolt-Glaser - một giáo sư khoa tâm thần thuộc Đại học bang Ohio (Mỹ) - cũng đưa ra kết quả nghiên cứu khẳng định lại điều này, sau khi thực nghiệm trên chính nhóm sinh viên y khoa của mình. Ông cho biết các sinh viên vui vẻ, hòa đồng và nhiều bạn có hệ miễn dịch tốt hơn hẳn.
(Nguồn: CÔNG NHẬT (Theo Los Angeles Times))

Việc sống cởi mở, thoải mái để sống vui sống khỏe đâu có phân biệt tuổi già, tuổi trẻ phải không bạn?
Mời xem youtube Sương Lam với trò chơi Đố Vui Đoán Trúng này Vui Tết Trung Thu 2017 của Nhóm Sinh Hoạt Người Việt Portland
<https://youtu.be/JZvi3md4kJ4>

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 389-ORTB 801-10417)

GIÁC MƠ MÙA THU

Cho em đi suốt mùa thu
Cùng Anh dệt nốt ước mơ cuộc đời
Dù cho dâu bể nổi trôi,
Rong chơi khắp chốn, tuyệt vời tình ta.

Bàn tay năm ngón nõn nà
Xin ru tiếng gió tình qua nhẹ nhàng
Ru Anh đêm xuống mơ màng
Bóng đêm sương cỏ sắp hàng tương tư.

Hồn em đắm thắm mộng mơ
Thả nghiêng về bên, hẹn chờ trăng sao
Ngân Hà lấp lánh tầng cao
Ước nguyện em mãi lạc vào mộng xanh...

Ta đôi chim hót chuyện cành
Chuyện thương nhớ gửi long lanh nụ cười
Mặc thu vàng, lá rụng rơi,
Tình ta sao sáng, một đời bên Trăng.

Mối tình vai nhỏ vắt ngang
Chờ theo từng chiếc lá vàng nhẹ rơi
Long lanh ánh mắt nụ cười
Cầm tay tình mộng bồi hồi con tim.

Mùa Thu yêu dấu riêng mình.
Nhé Anh, yêu mãi - Mộng nghìn đêm Thu
Bài thơ tình đẹp mộng mơ
Anh ơi nhớ nhé, Tình-Thơ-Thu-Vàng.
Phạm Thị Minh-Hung

SỐNG DẠI NHAI... NGƯỜI

Kính tặng toàn thể QUÂN, DÂN, CÁN, CHÍNH và
LỰC LƯỢNG CẢNH SÁT VIỆT NAM CỘNG HÒA
đã lâm vào cảnh tù tội vì bảo vệ tự do cho miền Nam VN.

Mười hai người Lính giữ bò
Công an: mười sáu, bo bo giữ... người*
Tù Binh mặc sức mà cười
Bò no nê cỏ, ngắm trời đất chơi.

Đói meo, người Lính được mời
Ngắm bò ăn cỏ, tạm thời no... lây
Bốn trăm nhai cỏ suốt ngày
Răng người đỡ mỏi! Trông hay quá chừng!
Tay không vác súng? Nhẹ lưng!
Mình không, trùng trục? Càng mừng chiến y!

Cai tù? Cũng đói... hạng nhì
Canh bò, giữ... Lính, hưởng gì? Đói, no?

Vợ tù nhân? Triệu mới lo:
Đòi đòi cũng lắm tối mò tràn lan
Một nền thống trị dã man
Người như súc vật, đảng đoàn ác nhân
Oằn vai lắm nổi tảo tần
Vượt bao khốn khó phận dân “ngoài lề”.

Trong lè? **Nàng quản giáo** tề
Toàn nhai bánh vẽ tứ bề, mồm răng!

Nàng bò sung sướng nhất chẳng?

ĐẢNG... TA

Nhân tài? Đào gốc mắt rồi!
Anh hùng? Tróc rễ! Đem ngồi: thằng ngu.
Công nông? Đảng chọn lù đù,
Dễ sai, dễ bảo, toàn khù khờ thôi
(*Nhưng không lượm trẻ mồ côi*)
Con ông, cháu đảng, mấy đời cố nông!

Quan trường dốt nát thi công
Đẹp tan trí thức, đúc công, my dân
Dạy dân: cạp đất mà ăn!
Loa to giọng lớn lắm phần xảo ngôn,
Cháu Hồ dốt nát lên lon,
“Sĩ quan, tướng, tá” lon ton lượn lờ.

Con Khù Khờ phải vật vờ
(*Thông minh giết hết, bây giờ ai khôn?*)
Toàn “*đầy tớ*” đẹp, ăn ngon
Nhờ “*dân làm chủ*” chịu đòn lao nô

Mở màn sân khấu: Hán, Hồ
Hạ màn: tay vỗ, ồ ồ tự khen
Đỏ, hồng lập lánh hương đèn
Lenin*, Karl Marx lũ hèn vái van
Làm sao “*quốc thái, dân an*”?
“*Đói ăn vụng, túng làm càn*” cả ra!

Thế là khoái! Đảng được đà
Cờ Ngu Dân phất, khê khà tiến... qua
Tiến qua, tiến... lại cả Nhà
Dân **làm!** Có đảng... **ăn** mà! Thua a?
Làm ăn phát đạt quá nha!
Tiến lên! Toàn thắng ắt là về...

Ta!

Ha ha!

Hà há!

Ha hà!

Ý Nga*6.10.2017

*Vladimir Lenin.

ĐẢNG CAY

Đong tình bằng thúng, mừng, nia
Hấn hời hợt mức, vung chia lắm bà
Nơi này tặng tịu hoa Cà
Chón kia bừa bừa tĩa hoa Tím, Vàng,
Say men thắng, chẳng đầu hàng
Thượng vàng, hạ cám, hèn, sang... lắm nàng!

Bò dân, bò đảng cũng rãng... thịt thôi!

Chàng này, nàng nọ bao đôi
Khổ theo cả nước rã rời: Cộng vô!

Chỉ riêng **đảng của nô Hồ**
Là vợ vét vôi và vò nhám tay
Bạt vàng dát vách, khảm ngai
Chàng, nàng của đảng sống dai, nhai... **người!**
Ý Nga*6.10.2017

*Theo truyện “Con Bò” của Thảo Trường: 1 trại tù ngoài Bắc có 16 công an, bắt 12 người lính VNCH phải chẵn 400 con bò

KẸ THẮT HỌC?

Nhà ai dát bạc, thép vàng
Cháu con hưởng thụ thiên đảng đỏ, cam,
Chuyên tài cướp bóc, chẳng làm,
Tiệc tùng tiếp đón Đuôi Sam linh đình?

Ngoài kia “cháu chắt” thời bình
Học: ngồi chồm hồm trên sinh lầy, nghe:
“Thầy cô” chễm chệ răn đe
Cho ăn bánh vẽ, vo ve nặng ruồi.

Học chi nước sắp mất rồi?
Học chi đói vãi mồ hôi “cháu Hồ”?
Học nai lưng thẳng ra thô
Khiêng đoàn, công đảng đi vò của dân?

Học tuyên truyền thuyết vô thần
Đấu cha, tố mẹ, tiến thân trị vì?
Hay là học thói vô nghi
Hại dân, bán Nước rồi đi sang Tàu?
Ý Nga*6.10.2017

RỪNG SÁT

Dặn dò nhiều thứ ngôn ngang
Lính vào rừng Sát biết mang thứ nào?
Nên chi tử trận, súng chào
Con côi, mẹ góa lại gào khóc thương.

Rừng nào cũng của quê hương
Phận dân giữ Đất! Chiến trường sá chi!
Ai đi thì cứ việc đi
Hòn con vẫn bám bắt di: giữ Nhà!
Ý Nga*6.10.2017

Cợt cười trúng chị nghiêm trang
Trở tài ngôn ngọt khoe khoang vội vàng
Chồng nằng: mần mẩn, dục ngang
Võ công tài giỏi: đỏ, vàng, đen... đai
Đánh cho rõ mặt hèn, oai
Đập cho hiển lộ bên ngoài công khai!

Thôi hên hoang: “*Tán gái tài!*”
Tay chân què quặt, mặt dài, thẹo ngang
Gia đình xấu hổ, bẽ bàng
Đắng cay xua đuôi, lang thang khắp đường
Cháu con rẻ rúng khinh thường
Đi đâu mà trốn? Tứ phương toàn thù!
Ý Nga*6.10.2017

ĐƠN GIẢN THÔI!

(Tưởng niệm bác T.
để nhớ những ngày thăm bác
cô quạnh trong Viện Dưỡng Lão.)
*

Dọn nhà lần chót về đâu?
Căn nhà vuông vức, bốn đầu nhỏ xiu!

Con chê: -*Nhỏ xíu, nhỏ xiu!*
Thì đưa ra biển, sáng chiều ngắm mây
Thênh thang một cõi đó đây
Khỏi phiền con cháu quấy rầy mộ, bia...

Dọn nhà cho lớn? Xưa kia!
Hôm nay chọn nhỏ, khỏi chia việc nhà
Không cần cắt cỏ gần xa,
Chẳng lo xúc tuyết con à!
Vậy đi!
Ý Nga*6.10.2017

THƠ VIẾT TỪ PHI TRƯỜNG

(6 đoạn khúc)

Tiểu Thu/anh Thành

Quen nhau trên ảo bảy năm
Một lần tri ngộ tình thâm đậm đà...
Ấm lòng quần chiếc phụ la
Hóa ra Bạn vẫn cùng Ta đồng hành!!!

Tiểu Thu

Mùa Thu phủ khắp đất trời
Ồ! Sao nơi đó bông chồi nở hoa

MỚI CHỚM THU MÀ!

Theo thời, tuần tự bốn mùa
Thu vừa mới chớm đã ủa tuyết rơi
Gió tung tuyết trắng, lạnh oi!
Đông về tô sớm trắng trời của thu.
Ý Nga*6.10.2017

CON ĐỪNG THĂM MẸ NỮA NGHE!

(Gửi A và tưởng niệm chị V.
đã ra đi trong cô đơn tại Viện Dưỡng Lão.)
*

Khi nôn ọe, lúc vùi ăn
Con hành hạ mẹ khó khăn đứng ngồi
Tần mẩn chuẩn bị giường, nôi
Mười ngày chín tháng ôi thôi nặng oằn
(Thêm chân con đạp, nhọc nhằn
Chưa sanh đã muốn ngừng ngoằng chạy, đi?)
Nuôi con thịnh... bụng, sức suy
Đến khi sanh nở li bì đốn đau:
Đỏ da mặt, tím da đầu,
Cấn răng, nín thở, mày chau, môi bầm,
Mồ hôi tuôn ướt gối nằm
Tay cha nắm mẹ ngấm ngấm sê, san...
*

Ra đời con khóc oang oang
Đêm không chịu ngủ, ngày than đói hoài
Hành nhau thao thức mệt nhoài
Đêm trường sữa, tả... miệt mài trở trăn,
Lại vùi ối, lại vùi ăn,
Khi ho, lúc sốt mọc răng, bệnh nhiều...
Lớn lên chút nữa, lớn điều
Học hư nơi bạn, cứng chịu (chiều) được sao?

Bây giờ mẹ lão, con gào
Kể công: -*Cực khổ! Phải vào viện thăm!*
Sống chi thêm nữa? Mấy năm?
Hành con tội nghiệp. Thôi! Rằm, mẹ xa
Xa con, gần lại với cha
Trên... kia còn lắm người mà mẹ thương.

Mong con đi tiếp đoạn đường
Con đàn, cháu đống chẳng vương lệ buồn.
Ý Nga*6.10.2017

TRÔNG GÌ RA NẤY

(Chỉ thị số 42-CT/TM của Ban Bí Thư Trung Ương Đảng có

Cảnh và tâm cũng giống ta
Hoa còn thẹn mặt la đà rụng rơi.

Sao Khuê

Dáng nàng thanh nhã như Mai
Lòng xanh thủy phí ngất ngây hồn người
Quỳnh Mai ơi, Quỳnh Mai ơi
Vội tay hái hết sao trời tặng em.

Phương Thúy

Ngày vui cứ muốn dài thêm
Năm CÔ GÁI VIỆT kết duyên với bài:
"Bản Tâm Ca"... tiếng vỗ tay
Bà Bầu* Phương Thúy tươi ngay nụ cười.

Ngân Bình

Mộng Lê An** tràn niềm vui
Từ lâu Fan đợi ngắm người tài hoa
Mặc ngoài gió rét mưa sa
Ngân Bình vẫn mãi là Nhà Văn thanh.

Kiều Mộng Hà

Lâu rồi quên chuyện lợi danh
Ung dung thả xuống chấp tranh oán hờn
Mòn tay bào "Ngã" nhẵn trơn
Trong - ngoài thanh tịnh còn hơn Niết Bàn.

Hồng Thúy

Em mang nét đẹp dịu dàng
Vẫn là Hồng Thúy trời ban khác người
Năm xưa nhớ mãi nụ cười
Và nay nhớ quá một thời dấu yêu.

Hai lần gặp chẳng... nói chi
Nhưng trong ánh mắt thấy gì? Vô ngôn
Mắt là cửa ngõ tâm hồn
Đôi lần im lặng còn hơn nói nhiều
Đó là cảnh giới TỊCH LIÊU.

Ngọc Huyền/Na

Hữu duyên khiến gặp Huyền/Na
Thêm hương vị ngọt hài hòa cuộc vui
Nhìn Huyền nét Ngọc thẩm tươi
Chị như trẻ lại mấy mươi tuổi đời.
Cám ơn em nhé, Huyền ơi!

Kiều Mộng Hà

Toronto, Oct 3-2017

*danh xưng thân mật trong forum CGV

** Montreal

đoạn:

"... Một số ít thanh niên bị các thế lực thù địch lôi kéo, kích
động

chống sự nghiệp cách mạng của đảng và dân tộc ta")

*

Lực nào "thù địch kéo lôi"?

Thế nào "kích động" lôi thôi đảng à?

Lực mô "chống sự nghiệp" Ma?

Thế mô đây "cách mạng" ra thế này?

"Thanh niên số ít"? Cũng may!

Số... nhiều thử hỏi: mấy tay, đâu rồi?

Số nào được phép đứng, ngồi?

Bao nhiêu nô lệ để "bồi dưỡng" ai?

Số còn lại đảng chẳng khai?

Trẻ nào cũng học tập bài "Chí Minh"

Đầu nào cũng lăm chí... mình

"Tám gương đạo đức" chình ình, rõ lo!

Nói theo "tư tưởng" rõ to

Đồng chí đồng chí: học trò hồ, Mao!

Ý Nga*6.10.2017

SÀU MƯA SÀI GÒN

Thôi thì trời cứ mưa đi

Sài Gòn xám ngất ôm ghi nhớ thương

Làm sao quên nổi vấn vương

Mưa chiều kỷ niệm đoạn trường tình thơ

Ước gì tình một giấc mơ

Cho ta gặp lại duyên hờ mộng phai

Sài Gòn mưa ướt áo ai

Lạnh lòng thương nhớ tình hoài ngóng trông!

Người đi tím tấp mặt mừng

Giận hờn ai biết mây chùng gió bay

Sài Gòn mưa mấy hôm nay

Cho dài nỗi nhớ buồn lay lắt buồn...

Bơ vơ trong cõi cô đơn

Mình em vàng võ dỗi hờn tình đau

Chiều buồn trời vẫn mưa mau

Sài Gòn nuối tiếc, tình sầu băng khuáng!

Phạm Thị Minh-Hung